

ॐ३१.

[illegible][illegible][illegible]

અનુક્રમણિકા.

પ્રકરણ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી દયાજનક દેખાવ.....	૧
૨	શ્રી જૂનની બાઈજિંદી.....	૪
૩	શ્રી બાઈબેર બદાદુરસિંદ.....	૮
૪	શ્રી ત્રિભાગ.....	૧૪
૫	શ્રી સાલમ શ્રી ન કરે ?.....	૧૭
૬	શ્રી ઈતરી છોડી થયો.....	૨૦
૭	શ્રી રંગાનો નિશાન.....	૨૪
૮	શ્રી પ્રવાસ.....	૨૭
૯	શ્રી આમ લાગી.....	૩૧
૧૦	શ્રી દુરંગુ મંદી.....	૩૫
૧૧	શ્રી મેળા.....	૩૭
૧૨	શ્રી જાનો દમ.....	૪૧
૧૩	શ્રી મેલિયા તપી તપે કે જી છે ?.....	૪૪
૧૪	શ્રી દાસ દાસ પાસ.....	૪૮
૧૫	શ્રી લેલેલી મુઠા.....	૫૪
૧૬	શ્રી દાસ.....	૫૬
૧૭	શ્રી મેલિયાને જી.....	૬૦
૧૮	શ્રી આમ હો કે ?.....	૬૨
૧૯	શ્રી મેલિયાને જી.....	૬૬

આ પુનઃ એજ દેવગી સખતામાં આપ્યું છે. એમાં બે
 વિશે માનવો છે. (૧) પરસ્પરીના સંબંધમાં આત્માગીરી રીતની
 અ.પતિ આત્મી પડે છે તે, દુષ્ટ સ્ત્રીઓ પોતાની દુષ્ટતા સાધવા
 માટે સુ યુ કરે છે તે, અને પતિવ્રત પાળનારી સ્ત્રી પોતાનું
 પતિવ્રત પાળવા માટે અનેક સંકરોમાં સપડાવા છતાં જીવી રીતે
 નસી શકે છે. દ્વિવિધી સ્ત્રીય નરેન્દ્ર-મિત્રીનીમાં માનવું છે
 અને (૨) સ્ત્રીઓનો પતિ, પતિએના અને પતિ કરોર હાવનો થવા,
 છતાં મદ્યપ્રિયોનો પતિ તરફનો પ્રેમ, ઇત્યાદિ દ્વિવિધ આત્મસારિક
 વિષય સ્ત્રીગી સ્વરૂપમેસથી મળવું સુખ મનમિત્રન-મિત્રીમાં
 નજીવ થવા આપ્યું છે.

શોભન્યર.

પરતે જાણીએ છે કે : આપનાં બે આંખો
 હરપમા જાનજીમની બાળા મિથિનેલા ને આપનાં હૃદય
 હો મહા પરી ભાવ તરંગ નથી ગરબ નાં આપનાં
 દેખાડી આપણી સમીક્ષા રવી સુખ મળે રંગ
 છે કે આ બંને બાળે જુવણુનું છે નાં તરંગ
 છે આપણાં બે આંખે મહા મિથાન હો : તરંગ નાં
 સારી સ્વરૂપ દુર ને પૂરુ.

“ તમારી આંખે જણાવનાં નિયંત્રક
 તેને તેમ કહેવા નાં કાળુ તરંગ નાં
 રહેવાનાં અંધારું નામ પશુ મને જાણ નાં
 બાળેમાર્ગે એકે જણાવ નાં તરંગ નાં
 માં પૂરુમા આંખે રંગ થવ નાં
 માણુ છું ”

એ રીતે જાણાં મારું કંઈ રીતે
 નથી કહેનાં એકે મારું કંઈ રીતે
 તરંગ ભરકા થયે બાળે જાણ નાં
 એમ નથી દે રીતે પરી એકે
 મેનથી વહેલી દોરી કેટલેક કંઈ રીતે
 આંખ આંખ બાળે જાણાં બાળે
 અંતે ને અંતે આંખ આંખ ને
 ઉપર ઉપર ભરકા થવ નાં તરંગ
 અવાજ સાંભળી રૂનિ રીતે મારું બાળ નથી રીતે
 ઉપર હાં નેમને શુદ્ધિમાં આંખી રીતે

પ્રકરણ ૩ બું.

બહાઇબોર બહાદુરસિંહ.

જૂનની રિથતિ અને દેખાવ હાસ્યજનક જણાય છે. તેની કમર પચ્ચીસ વર્ગની છે. તેનું નાક નાનું અને બુચું છે. મુખ ઉપર બગીઆના ધણા ચામું પડ્યા છે. તેથીજ એક આંખ ગંધ છે અને એ દાનો રંગ કાળો પડ્યો છે. દાદી વધારી છે અને મૂઝ મુંઝારી છે. માથે સ્ત્રીઓના જેવા મોટા વાગ છે તે છૂટા મૂક્યા છે. તેણે અમદાવાદી મોટી રેશમી કારનું બહુ ઘોળીયું પહેરેલું છે. તે તલત લાલ છે. લાલ ખાંધીની કમોવાળી બંડી અને તેવાજ રંગની મુંગીઓના જેવી કાન ઢાકનારી ટોપી પહેરેલી છે. તેણે જમણા ખભા ઉપર લાલ રંગનો કમાલ નાખ્યો છે અને ડાબે ખભે એક મોટા વાટવો લટકાવેલો છે તેના હાથમા લાગ વાટવા માર કિંમતી કાગા પચ્ચરની નીસા છે.

આ પૂતળું બોધ કેને હામ્ય અને આનંદ ન થાય ? એક બાળાએ મન હાસ્ય કરતા યુવાનને પોતાની પાસે બોલાવી આસ્તેથી પૂછ્યું “ શું આ જૂન છે ? ”

“ ના, તે ખરું જૂન નથી; પણ જૂનની મારફત મારી પડે થોડો મારો મિત્ર છે. ”

“ શું આ તમારો મિત્ર છે ? ”

“ હા. તે મારા સુખ દુ ખમા સાથે રહી મારી સેવા કરનારો સામો મિત્ર છે. તેણે મારે માટેજ ધરખાર ત્યજ્યું દશે, મારી શોધ-

(૨૫)

રંગા અને ત્રણ મહા મહેનને ઘોરના નામ ઉપર આજ્ઞાં
મહી તેમજે કેટલાક નવા મેટા પુરો, બાગો અને અંજીને
સ્થાનીજાના સ્વપ્નમાં બોલાં લેવાં પુરો પેલી કોના મ. ધા
ઉપર પાપત્રી નથી કેટલાકે પે. ત્રીયાં લીટયાં છે તે કેટલાકે રોપાં
પેત્રી છે. અને કેટલાક તે નાન બોડે મ. યે બેડા છે. તેમ. મ. ત્ર
જાણે કુડાં પંખીયાં અર રેથી કુડાં પે. ત્રીયા પેડેલાં છે. કે-
લો આપની માત્રથી સ્ત્રીર લાખાં છે અને કેટલાક નાન કપા-
સ્ત્રીરબોડે છે. રંગા અને ત્રણને જોનાં જાણાં અગં ઉભા થયા,
અ. રાજ અ. જા અને " મારે ત્યા પધારો મહાન થવું સુડ છે. "
આરે કેટલાકે કહું " કાઠ સુડેન મારે ત્યાં સુડ સુડ છે. કાઠ
પાડે " એમ જુડી જુડી ગીતે જુડા જુડાએ કાઠ કાઠ કહું પનુ તેમની
જાનમાં કહું ન અ. ત્ર કેટલાક નવી મેટી આંજીએ હાવનાર
અને નાના સ્થાનો પાડે ત્યાં પધારેને કહું. પવિત્ર સ્થાના
જાણેલી આંજી. ત્ર આતું વનન લેક તેમને થવું થાડુ લા. ત્ર.
પેલા પુરો પેલી જાણે આમદ માત્ર હો. તેમનાં તેઓ જાણ
રાખા અને ઉતરે કહું કે, " અને જાણતું નથી વેપારી હાંમિ. " હા
જાણેલી કહું હોવાનું થવું જાણતી હતાં જાણતું કે,
અને કુસુમના હાંમિ. ત્રાજા દિ. દુના પુનઃપાત્રી અમ. રે પગ
નથી આપા જાઓ "

મુસલમાનનું નામ સાંભળનાં સર્વ પાઠાં કાંઈ શાવે તે
જાણનાં; પનુ તે ઉપર લાક ન આપનાં રંગા અને ત્રા આજ્ઞા અ. ત્ર
કેટલાક નવા પેલી રંગાને કાઠ લા પધારી તે કાઠી સ્ત્રી અને
જોડું તે બે જાણે પોતાની પધારે આપના જોડા, અમ. ત્ર
જાણે કહું " " એ પેલા બે જાણે અ. રાજ. ન પુરે અ. રાજ

એમ મને લાગે છે. કદાચ આપણે પુરુષના વેશમાં સ્ત્રીઓ છીએ એ તેમના જાણવામાં આવ્યું હશે ? કદાચિત્ત મારી શંકા ખરી પડે તો આપણી ખરાબીનો પાર રહે નહીં. ”

“ જરા ત્વરાથી ચાલ. એકાદી ધર્મશાળામાં જઈ ઉતારો કરીએ; પછી જોઈ લઈશું ” શું થાય છે તે ! ઈશ્વરનીજ ઈચ્છા આપણી ખરાબી કરવાની હશે, તો તેમાં શું અને કું શું કરી ચકવાનાં છીએ ? ” તારાએ તરત ઉતર આપ્યો.

સમસમ સાંજ પડવા આવી છે. ધર્મશાળામાં આવી તેમાં સ્વતંત્ર એક ઓરડો ભાડે રાખી ઉતારો કર્યો. પેલા બે બ્રાહ્મણો ધર્મશાળાની દરવાજા આગળ અટક્યા. ધર્મશાળાની દેખરેખ એક ડોશી રાખે છે. જેવી તે ડોશી ઓરડીમાં ઉતારો આપી પાછી ફરે છે કે, તરત પેલા બે જણા તેને મળ્યા. કંઈ વાતચિત્ત કરી અને છેવટે બ્રાહ્મણે કંઈક આપ્યું, ડોશીએ તે લીધું અને કહ્યું : “ બે શીકર રહો. કું તેનો ખદોજસ્ત કરીશ. ” કહી છૂટા પડી એક ખીજાને કામે લાગ્યાં.

પ્રકરણ ૬ મું.

આમ ઉઘાડી !

તે રાત્રે ઝંખા અને તરૂને મુદ્દલ હોવા તો એ રીતે નહોતી.
રમાંજ ધર્મદાતાવ તો દેહી તેમને મળ્યા એ રીતે અને રાત્રે
તમાં પૂછ્યું, " કેમ, તમારી રીત તુખન તરૂં ઘેર ને ?

" હા, અત્યંત તુખમાં અમારી રીત રહે તો એ રીતે
જમા જણાયું.

" આ ધર્મદાતાવ એવી છે ! તેપણ તે રીતે ને. એ
એટલો મનોવ આવી રહી નથી ! વેષ તરૂં ઘેર અમારો
મઠ કાલે રાત્રે તમે તરૂં જુઓ જ તરૂં નહોતો. આ રીતે
દખો સામગ્રીનાં તેઓ ચમક્યા થાત કે રીતે તરૂં નહોતો.
તરૂંએ કપડાં દોઢ કરી જતા જતા તરૂં જુદા નહોતો. તરૂં
મું એવો ! વેષ તો ! તરૂં રીતે અને જુદા નહોતો !

દેહીએ તરૂંના જુદાની જાણ પામી તરૂં નહોતો.
કાલ કરીને કહ્યું, " તરૂંની રીતે નહોતો. તરૂં નહોતો.
એવા જુદા ધર્મદાતા છે. તરૂં તરૂં રીતે નહોતો !

દેહીએ રીતે એવાએ એવી તરૂં નહોતો. તરૂં નહોતો.
આમજ કહ્યું તરૂં નહોતો. તરૂં નહોતો. તરૂં નહોતો.
રેખાની પાસેથી એક મોઢા કરી રીતે ને આવી અને કહ્યું:
" તમારે આ જાણવું પડશે રીતે તરૂં નહોતો. અને
મુદ્દલ પરની જાણ એવી છે. તરૂં પ્રસન્ન ને આપું રીતે તરૂં

"હા. સ્વર્ગના ઉત્તમ અવાજ તો મારા જમને હજુ ખામ છે તેમાં શ્રેયજ્ઞ તમને ઠીક કહ્યો છે. તેના અર્થ નિર્ણય તો તે વખતે જુઓ જાશીશ. તમારે કંઈ વધારે કામ છે ? એક કામ કરવાની જ છે હવે." એથીએ ડાહ્યાબરી વાજી બી

[illegible]

કેટલીકવાર સુધી રિયર ઉભો રહ્યો. પછી પાછું પૂછ્યું, “તું કસો ઉત્તર ન આવતાં રહે છે એથી કંઈક વિપરીત બનાવ બન્યો છે ! મારું હૃદય તને આવી રિયતિમાં જોઈ બેઢાય છે ! કહે ! શું થયું છે ? ગુલાબ અહીં કેમ જણાતી નથી ? તેની પ્રકૃતિ કેવી છે ? ”

ગુલાબનું નામ સાંભળતાં તે સ્ત્રી ખેડાટ રહ્યા લાગી. તે જોઈ તેની આજુબાજુ ઉભેલી સ્ત્રીઓની આંખો આંસુથી ભરાઈ. નરેન્દ્રનું હૃદય હવે હાય ન રહ્યું. તેણે કારણ કહેવા પેલી સ્ત્રીને ધણ કાલાવાલા કર્યા. આથી તે સ્ત્રી પોતાના પદર વડે આંસુ લોહી બોલી, “ હું આનંદમાં છું ગુલાબ પણ સુખી છે. આપને બીજું કેટલુંક કહેવાનું છે, તે હમણું નહીં કહું. આપ શ્રમિત થયા છે ! મહેલમાં પધારો, વિશ્રામ લો, ભોજન કરો, પછી મારે જો કહેવાનું છે તે કહીશ, પધારો ! ”

સ્ત્રી નરેન્દ્રનો હાથ ઝાલી આવી. બીજી બધી સ્ત્રીઓ તેમની પૂઠે ચાલીઓ. કેટલેક ગયા પછી એક મોટો દરવાજો આવ્યો. ત્યાં ઉઘાડી તરવારે સિપાઈઓ, પહેરો ભરતા હતા. તેઓ નરેન્દ્રનો હાથ ઝાલી આવતી સ્ત્રીને જોઈ, અવગતી હસા રહ્યા. પાસે આવતાં નખીને સલામો કરી. સ્ત્રીએ તે તરફ જોઈએ તેનું લક્ષ ન આપ્યું. તે નરેન્દ્ર સાથે દરવાજામાં દાખલ થઈ. દરવાજાની અંદર મોટો અત્યંત સુરોભિત બગીચો છે અને બગીચાના મધ્યભાગે બલકાં બર્ગો બંગલો છે. બંગલાની વ્યવસ્થા સારી છે. તેમાં નાના પ્રકારનાં સુગંધિ મુષ્પલતાનાં વૃક્ષો વાવેલાં છે. ઢેક ઢેકાણે નાના મોટા ભુદી ભુદી જાતના પુવારાઓ ઉડી રહ્યા છે. રથજે રથજે લતામંડપો ઉભા કર્યા છે અને આરામ ખુરશીઓ મૂકી છે. વસંત ઋતુમાં બપોરે બેસવા સારું બેનાવડી પોલા પર્વતની પાસે શીતળ વેશાઓથી આચ્છાદિત ફેરેલો

ખંડે વળુ છે. તેમાં પવનમોટી પાન હેરમે દેખે એ સમયે તે.
એ પેલનું પાનું એક દેશને નીચે આ ઘાસ એક દેશ આ ઘાસ.
એક નાચમાં આવી મને છે. ને કોઈ દેશ આ ઘાસ આ ઘાસ.
આમાં આજ કોઈ એક નાચ દેશને કે આ દેશ આ ઘાસ.
નરેક કોઈ મોંમાં આવી એક છે વળુ ઘાસ આ ઘાસ.
કહ્યું, "ત્રિવેનિત્રી ! શુભલ ભ. છે " તેને નરેક કહ્યું કે ક.
માટે એ મરણ મને આનંદ થાય છે "

" આજે આપ તેને નહીં મને કહો " એ ને આપ આ
શુભલભ્યું.

" શબ્દ ! " નરેકકે એક કહ્યું કહ્યું.

" કહ્યું પડી કહીશ "

" કહી પડ્યું તો એક આજે મને કહ્યું કહ્યું કહ્યું
કહ્યું નાચ પોતું કહ્યું છે. "

" આજે વિશેષ અને મને મને મને મને આજે
આજે કહ્યું છે. "

" શું શુભલ કિલ્લે આજે મને છે. "

" ના. "

" તારે કદ એકનું તમે કહ્યું કહ્યું !

" શુભલભ્યું ! "

" શું શુભલભ્યું ! તેનું શું કહ્યું ! "

" શુભલ શુભલ મને. "

આજે મને મને. તે નરેક નરેકની આજે મને મને
કહ્યું. કહ્યું. પડી નરેકકે કહ્યું, " કહ્યું પડ્યું કહ્યું કહ્યું

તેં તારી દણીત મને કહી નહીં કહે, તારી જીવંત દણી ગેલે કહી દતી ? ”

“ અત્યારે એ કું નહીં કહું. શમે કહીય. ”

“ તારું એટલું તો કહે જે, દોડીખાંચી જલમઃસો તમને શીરીને માં સર્જ મયા દતી ? તું ત્યાંથી શીરીને ભૂતી ? જલદુરસિંદની શી વમે મય ? ”

“ એ જાણું પણ શમે કહીય. અત્યારે તમ મ મા દુગો. નિરાંને ઉપ મ્પો. કું તમે રમ્મ લય. ” એટલું કહી એ ભો એકમ નરેંદ્ર-સિંહ પ.મેયી હાડી અને સપાટાપમે એરગની જહાર પડી અલ્પ મય.

બનો પુઝી, પણ એ વિષે હું કશું જાણું ત્યારે કહુંને ? મેં એ બધું કાલે કહીશ એવું કહી નાસી આવી. ”

“ ત્યારે તમે મોહિની છો એવી એની ખાત્રી થઈ હોય એવું સાગે છે. ” ખીછ દાસીએ આગળ આવી જણાવ્યું.

“ હા આજ તો એવું થયું છે, પણ કાલે મારે શા જવાબ આપવા ? ”

“ જાણ સારું ! તમારી બુદ્ધિ ઘણી તીવ્ર છે. સમયાનુસાર જવાબ આપવાની શક્તિ તમારામાં છે કાલની વાત કાલે છે. હું ધાડ છું કે જાનાએ ચડાવેલી મોહિનીને આ પુરૂષે જ બચાવી દશે અને જમીનમાવી ગુલામને પણ તેણે જ છવતી કહી દશે ! ”

“ મને પગ તેડુ જ લાગે છે. ! ”

“ હીક, રીક, પુક્તિ સુઝી ! સાંજનો, એ મને કાલે દફાઈત પૂરુને એટલે પ્રથમ હું તેને તેની દફાઈત કહેવા કહીશ, પછી સમયાનુસાર મારું જવાબ આપીશ કેમ, બધાની ધ્યાનમાં આવે છે ! ” મોહિનીએ અભિમાનથી પૂછ્યું

“ હા બા, હા બાળી મજેદની પુક્તિ ! એ ખુશાલી ઉપર સ્થો ઉડે તો. એક દર્મીએ દારૂનો પ્યાલો બગી મોહિનીને આપતાં કહ્યું. મોજ મગતલ રાત ચઢે. મોહિનીએ જોત જોતામાં પુષ્કળ દારૂ પીધો અને જોતા જોતા પડે.

પેની બાળી મોહિની એ દર્મીએ દારૂને સ્પર્શ પણ કર્યો નહીં તેજી ધમ્પી મળી, ગુદ અને ઘાણુ છે. પોતાને સોંપવામાં આનેવું કેમ પૂરું કરી દમેલા હાથસ્તવન કરી પવિત્ર રહે છે. આ

“ ના, મારી પ્રકૃતિ સારી નહીં હોવાથી, અત્યારે મારે જન્મવું નથી. ”

“ જન્મ્યા વગર ન ચાલે, આપની ઇચ્છા પ્રમાણે આરોગ્યને. બેસો શું મંગાવું. ”

“ કશું મંગાવવાની જરૂર નથી. તેમ કરતાં મારી પ્રકૃતિ વધારે જગડવાનો સંભવ છે. સ્વામા અને ભામાને જન્મવા જવા દે અને તારી દહીકન હવે કહે. મારું મન એ જાણુવા તરફથી આં મારી રહું છે. ”

“ પહેલાં આપને આપની દહીકન કહેવી પડશે પછી હું મારી કહીશ. ”

“ તેમ નહીં થાય. પ્રથમ તારે કહેવીજ જોઈએ. કહે તને કોણે જાણી ? ”

“ જન્મલભાંથી શરતાં શરતાં એક સાધુ આવ્યો અને તેણે મને જાણાવી. ત્યાર પછી તરતજ તમારી મુલાકાત મને થઈ. ” કેતકીએ કેટલોક વિચાર કર્યા પછી કહ્યું.

કેતકીના જવાબથી નરેન્દ્રસિંહને કંઈ શંકા હતી તે દૂર થઈ. તેને હવે વ્યભિચારી કેતકી સાથે વાત કરવાનું કીક ન લાગ્યું. પોતે કર્ણો પ્રશ્ન કર્યો નહીં. ફક્ત કેતકી પૂછતી તેનો જવાબ આપતો. થોડા વખતમા સ્વામા અને ભામા જન્મીને ત્યાં આવી. સ્વામાએ નરેન્દ્રસિંહની પગથ પી કરવા માડી અને ભામાએ વા નાખવા માંડ્યો. નરેન્દ્રસિંહે હાંધી ગયાનો ઢોંગ કર્યો. તેથી કેતકી ત્યાંથી ચાલતી થઈ. કેતકી ગયા પછી થોડીવારે નરેન્દ્રસિંહે આંખો ઉઘાડી, સ્વામા સામું જોયું અને જરા દરેકો.

“ આપ હવે ઉધમાંથી એકદમ સીરીતે જન્મ્યા ? ” સ્વામાએ મોં મલકાવી પૂછ્યું.

“ પેલી જાણતી સુધે વાનઃકાંચી મને યમતી નહેતી હવે
અગ્નિથી મી રીતે જાતું એનો વિચાર મને થય છે.”

“ વચન પ્રમાણે વાનઃકાંચી કે પછી વિશ્વસ્યન કહે ? ”

“ વિશ્વસ્યન કાંચીના કુવડે કહી કહ્યું હતું ? ”

“ આપે એકની સુધે તે કહે છે તે પછી જાણતી સુધે કેમ
નહો ? ”

“ મું એ વિશ્વસ્યન કહ્યો છે ; કે નાં સુધે ? ”

“ રાંધતી સુધે મને વિશ્વસ્યન કહે છે મને મેને વિશ્વતી
છે ; ખુદ કાંચી તમને વિશ્વતી નથી તેમજ તમને મહેતી નથી
અને કાંચી નહોતો છે આવી મહેતી તમને તમને કહી વિશ્વ-
સ્યન કરતાં મને મુખા નથી તે અને તે કાંચી તમને એમ
કહી આપા રહી પછી

“ મેં કાંચીનું છે કે, મહેતી કાંચી અને મને છે.

“ તમને મહેતી, મહેતી જેવી મહેતી કાંચી આપા વિશ્વતી નથી.
તે એવી રીતે રહી છે તેમજ કાંચીનું છે મહેતીનું છે તમને
તેને તેમજ કાંચી વિશ્વ અને કાંચી તમને. તમને તમને તમને
અને તમને તમને તમને કાંચી વિશ્વ છે ? ”

“ મું તું આ કાંચી કહે છે ? ”

“ એટલું કહેવાનું કાંચી પ્રયોગન ? આજ કાંચી. મારે કહેવું
પણ છે કે મને રીતે તમને કાંચી કાંચી અને મહેતી જેવી પદ્ધતી
પદ્ધતી પદ્ધતી છે.”

તમે કાંચી કાંચી વિશ્વતી નામની તે રાંધતી કાંચી રીતે
કાંચી તેમજ વિશ્વતી પદ્ધતી સ્વામી તે સમજ અને મહેતી, “ આજ

[illegible]

અક્ટરનું ૧૫ મું.

વેચપારી સાધુ.

પામરના ષ્ટદશવી માઝણ દોઢ મહાને અંતરે મહી નહીન
કિનાન ઉપરના એક એના રોકગ ઉપર કમરીઓ કુપો છે. એ કુપા
ઉપર અત્યારે વજુ સ્કાપુઓ બેઠા છે તેમજે પગથી માથા સુધી
પુષ્કળ ગણાડી એ. ૧૧ કમરે મજાજૂન મોટા સંગ્રેહ વીડી તેમાં
એ નવી વિખોલ રાખી છે તેમની પામે વજુ કોળીઓ પડી છે,
તેમાં દારૂને જો છે તમજ બમ ૧૧ કાનીઓ પેદેરી છે. પીરનોડ અને
દારૂનોડો બમ મધુ પને સ માટે દોષ ? આ વજુમાં એક નરેન્દ્ર-
સિંદનો બાધ જગજીતસિંદ છે બીજા એ તેના વિવાસ બદાદુર
માખુનો છે. તેમાં એકનું નામ જગસિંદ અને બીજાનું નામ
હરિસિંદ છે

રંજાના બાધ અર્જુનસિંદનું શું થયું ? રંજા અને તારા
હાકોરમાંથી કેતકીના વનજાનના સારીતે આવી ? હવે નરેન્દ્રસિંદનું
શું થશે ? બદાદુરસિંદ જા ગયો ? બિચારી મોદિની અને શુભાનની
બાધમાઓએ શી વર્તે કરી ? જગજીતસિંદ કુપા ઉપર આવા વેપે શા
માટે બેઠો છે વગેરે તત્ત ગળુરા તમે ધણા આતુર થયા છો; પણ
પહેલાં આપજો જગજીતસિંદ શું કરે છે તે જોધો. બદાદુરસિંદના
કહેવા પ્રમાણે જગજીતસિંદ પેલા લુટારાનું આ સ્થળ દોવાથી
અઢી આવ્યો છે. તપાસ કરતા તેને માલમ પડ્યું કે બદમાસોએ

“ તેં તે કી રીતે જાણી ? ”

“ બદાદુરસિ હે કહી. ”

“ શું તે બદમાસોના સપાટામાંથી છૂટી ઘેર આવ્યો ? પેલી
મે સ્ત્રીઓ પણ તેની સાથે છૂટી હશે ?

“ ના, તે એકલો યુક્તિથી નાશી આવ્યો છે. તેને સ્ત્રીઓની
કશી ખબર મળી નથી. ”

“ એ મે અને ત્રીજી રંભા કે જોને મારે હું નાશી આવ્યો છું,
તેને સાથે લીધા સિવાય ઘેર આવવું મને ફીક નહીં લાગે. રંભા ઘણી
સુદર અને સદગુણી છે છતાં મેં અકર્મીએ તેને ત્યજી, તેને દુઃખી
કરી અને હું પણ થયો. ”

“ રંભા આપને અત્યંત આદરે છે અને તે તમારી શોધમાં
ધરતારનો ત્યાગ કરી નીકળી છે. ”

“ મને તે આ જીવનમાંજ મળી હતી. તેના ઘેઘા સદવાસમાં
થઈ સંતોષ થયો છે ગઈ કાલે રાત્રે આ બંગલા ઉપર એકાએક
લૂટારના વેપમાં અનેક માણસો આવ્યા, ધૂળધાગી કરી અને રંભા
રંભા અને તારાને લઈ આજના થયા, એ ઉપરથી મારું એવું અનુમાન
થાય છે કે, એ દોષનસિ હવે લરકર દોડુ જોઈએ. તેણે ૨ લાને મેવાને
માટેજ લૂંટ કરી છે. ”

“ આપનું અનુમાન ખરું છે. આવો પાકા બ દોષનસિ રંભાને
હું ઘેઘાની લાનીશ. ”

“ ક્યાં ? ”

“ હું લઈ જાઉં ત્યા. ”

મારે જાણ કેવડીના બંગલા પછવાડેના એક નહેવામાં ગયા.
તેમાંથી ચાર સ્ત્રી ઘેઘા લીધા, સવાર થયા અને જમણનસિ ૬ પૂરે

[illegible]

१. अ. २. अ. ३. अ. ४. अ. ५. अ. ६. अ. ७. अ. ८. अ. ९. अ. १०. अ. ११. अ. १२. अ. १३. अ. १४. अ. १५. अ. १६. अ. १७. अ. १८. अ. १९. अ. २०. अ. २१. अ. २२. अ. २३. अ. २४. अ. २५. अ. २६. अ. २७. अ. २८. अ. २९. अ. ३०. अ. ३१. अ. ३२. अ. ३३. अ. ३४. अ. ३५. अ. ३६. अ. ३७. अ. ३८. अ. ३९. अ. ४०. अ. ४१. अ. ४२. अ. ४३. अ. ४४. अ. ४५. अ. ४६. अ. ४७. अ. ४८. अ. ४९. अ. ५०. अ. ५१. अ. ५२. अ. ५३. अ. ५४. अ. ५५. अ. ५६. अ. ५७. अ. ५८. अ. ५९. अ. ६०. अ. ६१. अ. ६२. अ. ६३. अ. ६४. अ. ६५. अ. ६६. अ. ६७. अ. ६८. अ. ६९. अ. ७०. अ. ७१. अ. ७२. अ. ७३. अ. ७४. अ. ७५. अ. ७६. अ. ७७. अ. ७८. अ. ७९. अ. ८०. अ. ८१. अ. ८२. अ. ८३. अ. ८४. अ. ८५. अ. ८६. अ. ८७. अ. ८८. अ. ८९. अ. ९०. अ. ९१. अ. ९२. अ. ९३. अ. ९४. अ. ९५. अ. ९६. अ. ९७. अ. ९८. अ. ९९. अ. १००. अ.

“હું એકે જલેથી નહીં ખાઉં. મારે ધેર રસોઈ તૈયાર થઈ છે, એક રૂપિયાની પાંચ રોટ જલેથી આવશે તે તમે એકલા ખાશો!”

“ જસ ! પાંચ રોર ! એટલે શું થશે ? દરો જતગો ; પછી અધુરા રહીશું તો ખાણી પી પડી રહીશું ! અહીં તો થણી મોંઘવારી નજાય છે ! ”

“પાંચ શેર જલેખીએ છું થમે ?” એવા બહાદુરસિંહના સખ્તો સાંભળી દુકાનદાર આમો બન્યો અને બીજા સોકોને દસબુ આવ્યું. “આ દોઢ લેનનો આદમી એટલું શી રીતે ખાત્ર ? વાર, જોઈએ ગમ્મત !” કહી દુકાનદાર પેતાના ચાકર પામે જલેખી મંગાવી, તેજો ને આવડી અને બહાદુરસિંહને આવી પછી તેણે કહ્યું, “પાણી એક માગ લેકોને કે જે ?”

નોકરના શબ્દે સાબી તે મરવને દમવું આવ્યું, પણ બદાદર-
સિદ્ધે દરયા વમર સાળનાવા કર્તુ, “ એટલું ખરું સા માટે ? અને
પા પાવાને અને એક ગેર ગ્રાથ ધાવા લાવ એટલે આવમે, પામી
પાને પેટ કરીશુ ત્યાગે જવાગી શી મેલે ? ”

બહાદુરસિંહે જાહેરાતની ટોપનો પતની પાને લીધી, કમલે
બાધી ખાઈ જશે એવા ટોચા કરી તેમાંથી ફળ એટલે જાવેજી
લીધી, ખાધી અને તરત ખાલી પી નો પેનું એ રોજ દુકાનમાં
કર્યું. “ કેમ પડેલા તો મેંદરી મેંદરી તો રમત દુતા અને ખજ
તે. કમલે એ નહીં ! ”

“ जेस त्वा नमः शुं क व छै ? पढ़इ प्रो. म. मधु मछ
भादो पहु दो पछी भारी ना बन । जि. ग. मन ते सरी जा. उ ।
ह्यो आ लधी कलेजा पैरा मयना आ. ग. मया वि. ”

¹ ગમે સેજ એ. ડી. ટી. એ. ટી.

“ આવતા અડવાડીયામાં રાજકુવરનાં સમ છે. આ ધામધૂમ તેની ધામ છે. ”

“ કન્યા ક્યાંની છે ? ”

“ કન્યા પરદહના એક દારીરતી છે. તેને આ સોડા 'ઉપાડી' સાન્યા છે, રાજમેહેલમાં રાખી છે અને એની સાથે અદોળ સમ ચલાતાં છે ! ”

“ કન્યાને શા માટે ઉપાડી સાન્યા ? તેના પિતા પરજીવવા રાજ નથી શું ? ”

“ એમાં કંઈક રાજરહસ્ય છે. આપણે તે વિષે કશું કહેવું વ્યાજબી નથી. ”

“ વાર તેના બાપનું અને તેનું નામ કહેશો કે એમાંએ રાજરહસ્ય છે ? ”

“ તેના બાપનું નામ શુભાંજસિંહ છે અને એનું નામ રંભા છે. એનું સગન નાદોદના નરેંદ્રસિંહ સાથે થયું હતું ; પણ કોણ જાણે તેમાં કાંઈ વાધો આવ્યો ! ”

“ હીક, હીક ! એ તો હું જાણું છું રંભાને સારી રીતે ઓળખું છું. અરેરે ! વાત ઘણીજ ખરાબ થઈ ! નરેંદ્રસિંહ બાગ્યસાળી અને તમારો રાજકુવર અકર્મી છે. નરેંદ્રસિંહ રંભાથી જીવતો છૂટ્યો અને તમારો રાજકુવર મૂરે છૂટશે તે બિચારાના જીવનું જોખમ થશે ! હાય ! હાય ! કેવો ભય કરે પ્રસંગ ! ”

રંભા ધમ્મી સદ્ગુણી છે અને તે નરેંદ્રસિંહની શોધમાં નિકળી છે એ બહાદુરસિંહ જાણતો હતો. તેને આ સગનની વાત સાંભળી સાડે શી રીતે લાગે ? તે ઘણો લૂચ્યો છે. અહીં તેણે દિ મતથી યુક્તિ પોશ છે ! જોઈએ છીએ હવે શું કરે છે તે !

પ્રકરણ ૨૧ મું.

બહાદુરસિ ઠને બહુ આનંદ થયો.

દરિપૂત્રી ઉત્તરે રાજમહેલ છે. તેની પાછલી બાજુએ મોટું મથ્થરથી બનિલું તળાવ છે. તેનું પાણી પારદર્શક અને ઘણું શીઘ્ર છે એ તળાવના મોટા એવ.રા ઉપર બહાદુરસિહે પથારી નાંખી છે. સૂતાંરતનો સમય થયો એક જુદાં સ્ત્રીને તેનું કામ કરી પાછી ભેર જતી જોઈ તે સ્ત્રીને ત્રણે બરોબર ત્રણ ત્રણને જોઇ અને નિશ્ચય કર્યો કે તે રાજમહેલમાની મુખ્ય દરવી દોઢી જોઇએ નેથી તે પાસે આવી કે, તન્ન બહાદુરસિ હ તેની પાસે દોડતો દોડતો ગયો અને તેના પગ પડી રડતો રડતો બોલ્યો:—

“મા, મા ! આદલા નિવમ તુ ક્યાં હતી ? મને તેં ત્યાં મારે તળાવે છે ? મેં તારો શો અપરાધ કર્યો ? નાનપણમાં અત્યંત પ્રેમથી મને હોળીયો, નાના પ્રકરના લાડ લગાવ્યા અને હવે તમે છે ? તેં મારે મારે લાખો રૂપિયાની પુંડ મૂકી છે, પણ તેને હું એકલો શું કરું ? તારી વહાલી વહુ પરજોડ પથારી, નજીવા કારણથી મારા પિતા સાથે તકરાર કરી લાખો રૂપિયાની સપત્તિને લાલ મારી તું આવી નિકળી; પણ તેઓ સ્વર્ગમા સીધાવા ધરમાં હવે માગ સિવાય કોઈ રહ્યું નહીં. મા ! માગથી એ મોટી સપત્તિ સચવાતી નથી અને બહોળા વતનની વ્યવસ્થા થતી નથી હું તને લીધા સિવાય પાછો ઘેર નહીં જતરું. તુ નહીં આંતરે તો હું એ સપત્તિ ફરી રામાં વહેંચી દઉશ, વતન બંધાવી દઈશ, અમે રાખોડી મોળીશ

“ વાદ વાદ સિદ્ધાન્ત ! બોલ આ જગતમાં અદૈયિક વસ્તુ છે ! ” સત્કુવેરે ખુલ્લું કહ્યું.

“ એમાં શું રહ્યું ! જુઓ :—

જન અમન્દ કનન્દ દેહ દુઃખ દૂર પડાયે;
માર્મિત મોહન ધીર દુઃખન્દ આદ ઉપજાયે,
મન્યદાપણે પર મહોંય દિનમાંદિ ધનાયે;
અદૈયિક સુખ અનુભવ વિનદિ પ્રથમ કરાયે,
મન્દનયન કંટાળ અમસ્વર્ગ વિમલ દુર્લભ જિતે;
કરતિ મુનન અપણે જગા તુલ દેવિ વિજયા નિતે.

“ વાદ વાદ ! વાદ વાદ ! શી વાત ? સંજયન આપ ક્યાંના વતની છે ? ”

“ હું ખરો વતની કેહી શકતો નથી. મારા પિતા કાથી હતા; પણ હવે ત્યાં નથી. ”

“ તમારા પિતા કાથીમાં હતા પણ તે હવે ત્યાં નથી. આટે તમારું ઘર પણ ત્યાં નથી શું ? ”

“ ના ના. મરણ પામવાથી ઘર નહીં રહેતું. તે ત્યાંનું ત્યાં નહે છે, કાથીમાં અમારું તેનું ઘર છે; પણ એ હવે ઘર ન રહેવાય ! કાદણ કે આગ પિતા કાથીમાં મરણ પામવાથી જવું ગયા. હવે તેઓ ત્યાં નથી એટલે અમારું ઘર પણ ત્યાં નથી. મારા દાદાએ દરજામાં મરણનું ઘર બાંધ્યું છે તે ત્યાં હજી છે; પણ મેં મારા એ દાદાને જવાણમાં પિંડ આપ્યા છે એટલે હવે એઓ અને મળવાના નથી. તેથી તે ઘર પણ જામે પડ્યું. અને મારા દાદાના દાદા ગયા ! તેમજે મુલતાવમાં તદન પથારતું મેહું ઘર બાંધ્યું છે. તેમને મેં જવાણમાં પિંડ આપ્યા નથી. તેથી તેઓ હજી છે અને

[illegible][illegible]

પ્રકરણ ૨૩ મું.

બાપુદરશિ દત્તી બાપાની.

દરિયુઃમાં દરે બાપુદરશિ દત્તી નાં ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 કોઈને સમજાવું નથી ને. બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 છે બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 જમં બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 લઈ મહા બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 દરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને

"આ બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 વિવસ ગણા કરે છે ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને

"ત્યારે તુ ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને

"એવું કરેલ જાણ તારા બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 જુડાં કરેલ; માટે એવા વિચાર પાત્ર ન કરવા, સમજ્યો ?"

"સારી રીતે સમજ્યો! હું મારાં માયું મૂકીને કરું છું બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 હું બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને

"ત્યારે તું તુ મને મારવા માટે બાપુદરશિ દત્તી ને ને બાપુદરશિ દત્તી ને ને
 મારવા માટે છે, કરો કરો, છું કેમ?" દત્તીએ જાણ દુરશાનાં વસ્ત્રાન્યુ.

(11)

ਪੰਨਾ ੨. ੪੭ ਪੰਨੇ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਹਨ ੧੭੭, ੨੭੭, ੩੭੭
ਪੰਨਾ ੩. ੪੭ ਪੰਨੇ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਹਨ ੧੭੭, ੨੭੭, ੩੭੭
ਪੰਨਾ ੪. ੪੭ ਪੰਨੇ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਹਨ ੧੭੭, ੨੭੭, ੩੭੭
ਪੰਨਾ ੫. ੪੭ ਪੰਨੇ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਹਨ ੧੭੭, ੨੭੭, ੩੭੭

દેશીની થવા માંડી જેનો લાભ યુ-આ પેર રીંગે એ લેતા
 તેઓ રવેશી દરી વિશ્વવતી મહા વધે જે કાળ વચ્ચે
 મનમોહનસાહે એ વાળ વગળી પોતા નાનકડી મહત્તી
 કાદવાની કપનીમાં ફાળી કરી જેમાં નવન નવન મહત્તી
 મેને બરાબા. જે મનમોહનસાહે મળ્યા મહત્તી વા
 તે બારે બારે ધોડાની બગીચામ કાંડ નવન મહત્તી
 પેશાદ કરે છે.

અકરણુ ૧૬ સું

કારમી ચીસ.

પેટની પીડા જામડી છે. તે સાધુ, શાસ્ત્રચારી, મન
જીતુ નથી. તુખી દુઃખી સર્વનો એના ઉપર આધાર
હોતો દુઃખ પડવામાં હવે કંઈ બાકી રહી નથી. માણસ
અંતે તેને જીવતા મારી ગયો. તેણે ધરમાં જે કંઈ
કેળવવાનું માન્યું હતું કેસવજ્ઞાણની દાનન જામડે
તેની દૃષ્ટિએ પડતા તે તેના ઉપર મોટીન યથો
માનસનો જ્ઞાન લઈ તે ધરમાંનું તમામ ઇચ્છાની એક
મા એનો હેતુ એવો હતો કે, મોટી જલદી તેને ત
એ પારખી બોલી પડી. આથી મોટી પોનાનું પ
વધારે હૃદય તેણે નકોરડા અપવાસ કરવા માંડ
આપ મોત આવશે એમ એ પારતી હતી; પણ
હરી આત્મહત્યા કરવાનો નિશ્ચય કર્યો; પણ તે
ન લાગ્યું; કારણકે આત્મહત્યા કરનારના સાત ભ
એતુ કશું છે.

કેસવજ્ઞાણ તેની કામવાસના પૂરી કરવા
મોતને સમજાવવા એક પરદી કુટખીને મોકલી
લાલચો બતાવી બીજા બધા મનો કર્યો પણ તે
કેટલાક દિવસ નકોરડા અપવાસ કરાવ્યા, એથી
પાણું પણ મન નરમ ન પડ્યું. તે તેના નિશ્ચય
જાગૃતકાર કરવાનો મનસુનો કર્યો પણ દિંમત

